

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף מב.

יתומים שבאו לחלוק, מה הדין בדלהלן? [תוד"ה ובוררין?]

בענין גוד או איגוד	מהו לשון בוררין	
יכולים לחלוק	בלא גורל ¹	לסברת ר"י בתחילה
לא יכולים לחלוק	בגורל ²	לרבינו תם

ב"ד שהעמידו אפוטרופוסים ליתומים, האם כשהגדילו יכולים למחות במה שעשו?

כשטעו בחלוקתם	כשלא טעו בחלוקתם³	
יכולים למחות	יכולים למחות	לרב נחמן בשם שמואל
יכולים למחות	אין יכולים למחות ⁴	לסברת רב נחמן עצמו
אין יכולים למחות ⁶	אין יכולים למחות	אליבא דרבן שמעון ב"ג⁵

גיטין דף מב:

האחים שחלקו בשומא וטעו כדלהלן מה הדין? [תוד"ה ה"ג].

טעו ביותר משתות	טעו בשתות	טעו בפחות משתות		
בטל הקנין	קנו ומחזירים אונאה	קנו ואין חוזרים	לרב נחמן	
בלא שומת ב"ד: בטל הקנין בשומת ב"ד: אינו בטל⁸	במטלטלי: קנה ומחזיר אונאה בקרקע: אין אונאה לקרקע	בלא שליחות: קנו בשליחות: לא קנו⁷	לרש"י	לרמב"ם
במטלטלי: בטל המקח בקרקע: אין אונאה לקרקע	בלא שומת ב"ד: קנה ומחזיר אונאה בשומת ב"ד: המקח בטל⁹	בלא שליחות: קנו בשליחות: לא קנו	לתוס'	

¹ ס"ל שמייירי בלא גורל, כי מה שייד ברירה בגורל, ולא צריך לא גורל ולא ומת ב"ד, וכל החלוקה היא בדעת וחושבים איך היו עושים היתומים עצמם אם היו גדולים.

² וגם בגורל צריך שומת ב"ד, כדי לסדר איזה חלקים שאותם יפילו בגורל.

³ רק שלבסוף נפל לאיזה אחד מהם שדה מבית אבי אמו בצד רוח פלונית, ולכן אינו רוצה בשדה שקיבל לחלקו אלא בשדה אחרת.

⁴ דא"כ מה כח ב"ד יפה. ומה שמצינו שפסק רב נחמן כחכמים גבי שום הדיינים שפיחתו שתות או התירו וכו' שמכרן בטל, הוא משום ששם מיירי שטעו, אבל בלא טעו, ס"ל לרב נחמן דאמרינן מה כח ב"ד יפה.

⁵ וכן סברת רבא לשיטת רש"י לקמן, אבל תוס' חולקים.

⁶ דס"ל שאפי' כשטעו כגון ששמו ב"ד ופיחתו או הוסיפו שתות, אמרינן שמכרן קיים משום סברת מה כח ב"ד יפה, וה"ה הכא.

⁷ דיכול לומר לשליח לתקוני שדרתיך ולא לעיוותי, וכיון שקילקלת והפסדת אותי אפי' מעט, למפרע אין אתה שלוחי כלל, וחוזרת החלוקה. והקשו התוס' דבכתובות (דף ק.) מצאנו דאמר רבא דשליח כדיינים ולא בטלים מעשיו. ותירצו ג' תירוצים: א) דשם אמר כן רבא בשם רב נחמן, אבל איהו ס"ל דיכול לומר לתקוני שדרתי וכו'. ב) דשם מיירי בשליח של דיינים ולכן כוחו כמותם, וכאן מיירי בשליח של אחד מן האחים שיכול לחזור בו. ג) דאה"י שלא יכול לבטל את החלוקה, ומה שאמר כאן דלתקוני שדרתיך וכו', היינו שמחזיר לו מה שנהנה, דאף שבסתם אדם פחות משתות לא מחזיר כאן מחזיר.

⁸ רש"י גורס ומפרש שרבא בא לחלק היכא שטעו ביותר משתות, וס"ל כרשב"ג שב"ד אפי' שטעו מכרן קיים, ולכך כאן אם קיבלו עליהם לחלוק בשומת ב"ד מכרן קיים.

⁹ ולפי גירסא זו, אדרבה סברת רבא היא כחכמים, שאם טעו ב"ד חוזרים.